UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Ioannis Silentiarij Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

Vide rem admirandã.

crum operuerit; donec induſtria ciuium baſilica ſuper illud ædificata eſt. Et quidem pia fideliũ deuotio ſtudiumque non rarò oratorium de tabulis ligneis leuigatiſque conſtruebat, ſed protinus aut rapiebantur à vento aut ſpontè ruebant. Credo idcircò iſta accidiſſe, donec veniret, qui dignam tam glorioſo Antiſtite fabricam ædificaret. Procedente

Monulphus Epiſcopus.

verò tempore Monulphus Epiſcopus, templum inſigni opere in eius honorem cõſtruxit, ornauitque; in quod multo ſtudio & veneratione tranſlatũ corpus, magnis pollet virtutibus.

VITA S. IOHANNIS EPISCOPI Silentiarij, Lauræ Abbatis Sabæ, ex ea quæ eſt per Cyrillum monachũ. Floruit temporibus Zenonis Imp. agens iam tum annum quartum ſupra centeſimum.

13. Maij.

Eius patria & parentes.

IOhannes Silentiarius ex Nicopoli parẽtibus inſigni generis nobilitate & opibus clariſsimis ortus, patre Encratio, matre verò Euphemia, quarto anno Imperij Martiani natus eſt. Cumque à parentibus Chriſtianis ſanctiſſimis diſciplinis à teneris vnguibus inſtitutus eſſet, ipſamque quodammodò ſanctitatem cum lacte imbibiſſet, vtroq; parente piè & ſanctè vitæ munere perfuncto, Deo totum,

Templum cõſtruit, fitque monachus.

octauodecimo ætatis ſuę anno conſecrauit: & in ipſa Nicopoli ex proprijs facultatibus templum Virgini matri ſacrum ædificauit: in quo aſſumptis decem fratribus eximia pietate viris cœnobiticam vitam inſtituit. Ibi tãtis tamque egregijs virtutum omnium exẽplis cæteris præluxit, vt Sebaſtiæ Metropolitanus fama eius commotus, ciuitatis illius,

Ordinatur Epiſcopus.

quæ Colonia dicitur, antiſtitem eum conſtituerit. Is autem cum inuitus Pontificatum ſuſcepiſſet, ita dignitatem illam adminiſtrauit, vt de monaſtica

vita

æ ſeueritate nihil remitteret. Cumq́ue ieiunijs & orationibus aſſiduis operam daret, tum præcipuum in caſtitate & corporis & mentis ſtudiũ collocabat: prorſus vt toto vitæ tempore nunquàm ſeipſum oculis nudis inſpexerit. Hinc tanta mentis puritate vigebat, vt quamuis corpore in terris, cogitatione tamẽ ſemper in cæleſtibus verſaretur. Hac alios etiam plurimos ſuarum ſplendore virtutum illuſtrauit, & potenti exemplo ad amorem ſanctitatis pertraxit.

Pudicitia eius.

Tranſactis autem decẽ in Epiſcopatu annis, cùm cerneret indies magis magisq́ue pietatem ab hominum malitia pręfocari, nihilq́ue amplius ſanctum, nihil ſyncerum in hóminum moribus inueniri ſtatuit, relictis omnibus huius turbulentæ vitæ negotijs in trãquillum religionis portum ſecedere. Itaque omnibus inſcijs cõſcenſa naui Hieroſolymam petijt, vbi antè quàm nouo alicui inſtituto penitùs ſe addiceret, votis precibusq́ue Dei voluntatem explorare ſtatuit. Itaque in oratorio Georgio martyri ſacro in fundendis ad Deum precibus lõgo tempore cùm verſaretur, eccè vidit nocte quadam ſtellam inter alias omnes admirando ſplendore rutilantem & viuificæ Crucis figura inſignitam. Eam dum attonita mente contemplaretur viſus ſibi audire vocem eſt, vt eam lucem ſequeretur, ſi vellet ſine errore ad veram rectamq́ue ſalutis viam peruenire. Itaque ſine cunctatione ad illam lucem greſſus dirigẽs, ad maximam Lauram centum & quinquaginta Anachoritis celebrem, quibus omnibus Sabbas præerat, peruenit. Erat autem locus iſte omni ferè ſolatio humano deſtitutus, ſed tantis tamen eximijs ſpiritualis vitæ delicijs floridus, vt nihil eo præclarius, nihil iucundius videretur.

Abit vir ſanctus Hieroſolymam.

Viſio eius.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Degit in monaſterio Sabæ.

Ad hanc igitur accedens Iohannes, ſe Sabæ in diſci-
plinam tradidit. Fuit continuò ad OEconomũ miſ-
ſus, vt ei in ijs quæ ad victum & Lauræ mundiciem
ſpectabant, inſeruiret. Fecit hoc vir ſanctus tanta
alacritate, vt præter excipiendorum hoſpitum cu-
ram, omnibus inſuper & ſingulis patribus incredi-
bili humilitate & manſuetudine miniſtraret. Isto
autem miniſterio poſtquàm anno vno cum laude
verſatus fuiſſet, Sabas viſa admiranda viri pietate
ab omni externa occupatione & congreſſu homi-
num eum ſeparauit, vt tota mente diuinis rebus incum-

Degit in magno ſilẽtio.

beret. Itaque accepta ſilẽtij cella, tribus admodum
annis in admirãda vitę auſteritate vixit. totisque
que hebdomadæ diebus cibi potûsque expers a
mine videbatur. Sabbatho autẽ & Dominica cum
reliquis quidem ad diuina veniebat, ſed ab omni-
bus ſemotus mente oculisque cælo intentus ſta-
tum pſalmodię officiũ explebat. Quo peracto pro-
tinùs ad tutiſſimum ſilentij & ſolitudinis portum
confugiebat. Expleto autem triẽnij tempore Sabas
OEconomiæ Lauræ eum præfecit, & ignarus adhuc
conditionis eius, ad Eliam ſanctæ ciuitatis Archie-
piſcopum eum adduxit, vt ſacerdotio initiaret.
Cumque eò vẽtum eſſet vt manuum ſuarum impo-
ſitione antiſtes eum conſecraret, Iohannes neceſſi-
tate compulſus Eliam ſecretum petijt, eique quis
eſſet cum multis lachrymis aperuit. Obſtupuit non
mediocriter antiſtes, vocatoque ad ſe Saba, dixit
eri non poſſe vt Iohannes, ſacrorum ordinum gra-
dus conſcenderet. quarè ne quis ei moleſtiam exhi-
beret, ſilentium ei concederet.

Ea re magno animi dolore affectus Sabas, totum
ſe ad deprecandum Deum cõtulit, vt, num quo cri-
mine obſtrictus eſſet Iohãnes, intelligeret. Et cum

po

ſt crebras preces & lachrymas per viſum ei exi-
a Iohannis ſanctitas reuelata eſt: & quomodò
ſpreta dignitate terrena ad ſingularem animę puri-
tem conſequendam ad ſolitudinem confugiſſet.
um vehementer gauiſus ſenex quietem illi cõceſ-
t, aſſignatoq; ei miniſtro annos quatuor ab omni
miliari hominũ colloquio congreſſuq; abſtinere
miſit. Quo tempore vir ſanctus nunquã pedem
is extulit: niſi quo die ſolennis Lauræ dedicati-
s memoria cum feſtiuo gaudio recolebatur.

Abbati Sabæ diuinitùs reuelatur quis eſſet hic vir ſanctus.

Expleto verò quadriennij tempore nouorũ in-
rum inſolentia offenſus ſeceſſit in deſertũ Ru-
, quinquageſimo ætatis ſuæ anno; vbi annis no-
m ab omni humana cõſuetudine remotus in ſpe
a ſoli Deo cognitus delituit. Cumque die quo-
ad colligenda in vſum cibi melagria ſua ſpõte
ſcentia ſolitudinem oberraret, viarum ignarus
nia quædam præcipitia incidit; è quibus nullo
do ſe extricare poterat: prorsùs vt propemodũ
mis humi laberetur. Eccè autem repentè di-
virtutis viſitatione in altũ ſublatus, non ſecùs
propheta Abacuc in ſua eſt ſpelunca inuentus.

Degit in deſerto Rubæ nouẽ annis.

enit aliquandò frater quidam ad eum anacho-
cæ vitæ ve apparebat cupidus. Sed is paulò pòſt
philoſophiæ tædio affectus, inſtante Paſchali
tate, Iohannem vt ſecũ ad Lauram pergeret,
e rogare cœpit. Erat enim ſumma ibi rerum
um penuria & frater ille lautiori aliquãtum
fractam inedia carnẽ roborare volebat. Cui
es nullo modo acquieſcebat, ſed hortabatur
nſtanter vt Dei benignitatem præſtolaretur,
potens eſſet in vaſta ſolitudine non modo quæ
ceſſitatem ſed quæ ad voluptatem etiam faci-
abundè ſuppeditare. Sed ille his alijſque mini-

mè perſuaſus, relicto Iohanne, ad Lauram abijt: ſed errabundus, quò deſiderabat, peruenire non potuit. At uenerãdus Pater Iohannes, eo abſente, multis fuit à ſuperueniẽte quodam amico donis ac muneribus affectus, pane optimo, vino, oleo, caſeo recente, melle & ouis. Alter autem triduana inedia & labore confectus tandem redijt & ingenti pudore affectus eum demùm eſſe diffidentiæ & inobedientiæ fructum intellexit.

Eodem tempore Alamundares Sicices Arabiam & Palæſtinã inuaſit & flamma ferroque cuncta populatus ſolitudinem peragrabat. Cumque omnes vnicum in fuga ſalutis ſuæ pręſidium cõſtituerent, Iohãnes nullo modo Rubam deſerere voluit. Quid enim, dicebat, ſi Deus meĩ curam nõ gerit, quid viuo? Itaque cæteris omnibus in fuga ſalutẽ quærentibus, ille altiſſimũ ſuum refugium poſuit & animo imperterrito aduentãtes barbaros expectauit. Eccè autem admirabilem diuinæ prouidẽtiæ bonitatem, & paternam ſuorũ curam in omni ſeculorũ æternitate prædicãdam. Leo immanis & terribilis ſanè die noctuq; viro ſancto aſſiſtens barbarorum vim repulit, & ferociùs irruentes ipſe ferocior repreſſit. At Sabas Nicopoli veniens Iohannem atque & multis rationibus perſuaſum, ad Lauram quam alio in loco à Barbarorum incurſione immunem conſtruxerat, ſecũ abduxit. Ibì autem in cella ignotus latuit donec Angelo reuelante ad aliorũ commune um profectum & vtilitatem mirabiliter innotuit. Quod qualiter contigerit non erit abs re paucis explicare. Atherius Archiepiſcopus ex Aſiæ regione religionis ergò Hieroſolymam ſacra loca viſitaturus venerat; cumque votis precibusque ex animi ſententia perſolutis in patriam maturaret ſuit oratio

Leo defendit virum ſanctum ab incurſione Barbarorũ.

vento non ſine periculo Aſcalonem repulſus:
ſt duos verò dies nauigationem reſtaurás ab An-
lo ſecundum quietam admonitus fuit, vt reuer-
s Hieroſolymam Iohannem olim antiſtitem &
ni laude ſanctitatis præditũ in Lauræ Sabæ Ab-
nis deliteſcentem conueniret. Tali igitur moni-
s oraculo Hieroſolymam repetijt, & Iohannem
conueniens quæ ab Angelo acceperat, enunciauit;
iureiurando adegit vt genus ſuum & conditio-
m ad illum diem omnibus incognita panderet.
gitur Iohannes per nomen Domini ab Atherio
uratus multis cum lachrymis & genus & di-
gnitatem, cui ſpontè renunciauerat, aperuit; cun-
ti ſanctiſſimi viri virtutes vehementer admiran-
tes.

Locus autem in quo incluſus erat ſanctus ſenex
habat altiſſimum ab Occidente præcipitium, e-
que ex petra exciſus & omni humore deſtitu-
s. Quadam verò die accepto vnius caricæ ſemine
ait Theodoro & Iohanni diſcipulis: Si Dei cle-
mentia huic ſemini & petræ duriſſimæ virtutem
uerit, vt fructum ferat, indicium erit, quòd
hi dono largitur Deus regnum cælorum. Hoc
m dixiſſet, infractæ illi petræ admouit caricam Res ſanè ſtu-
ſemen paulatim in altum creſcens eò magnitu- penda.
is peruenit, & etiam ramis ſuis tectum operue-
& tres poſt aliquod tempus ficus produxerit,
quas ſenex cum lachrymis deoſculans comedit,
plenus dierum atque bonorum operum tandem
in pace quieuit.

Hæc quidem pauca ex multis monumẽtis man- Hic habes
: eius verò certamina, quæ aduerſus Orige- auctorem
s & Theodori Mopſueſtiæ dogmata ſuſcepit: & hiſtoriæ.
perſecutiones & pericula, quæ pro orthodoxa fide

ſuſti-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſuſtinuit, victoriasq́ue & res ab eo glorioſè geſtas alijs narrãda relinquo. Trigeſimo octauo ætatis ſuæ anno Pontifex ordinatus fuit, decem verò annis in epiſcopatu trãſactis, ad Lauram ſe contulit: in qua annos nouem exegit: & nunc anguſto loco concluſus, in quo vſque in diem hodiernum ſilet, quadraginta ſeptẽ annos Dei gratia impleuit. Et licet iam ætatis ſuæ annum centeſimum quartum attigerit, eſt tamẽ vultu hilari & prompto alacrique animo ad omnes labores pro Chriſti nomine perferendos.

Ex hoc loco conſtat Iohannem adhuc vixiſſe dum auctor vitam eius conſcriberet.

MARTYRIVM SS. VICTORIS ET Coronæ. ex eo quod eſt apud Metaphraſten.

14. Maij.

QVo tempore Antoninus Romanum adminiſtrabat Imperium ingens aduerſus Chriſtianæ fidei & pietatis cultores perſecutionem ſæuijt. Erat autem miles quidam genere Italus & eximia in Deum pietate ante alios clarus, quem Sebaſtianus dux exercitûs comprehendi & ad immolanda dijs ſacrificia compelli iuſſit. At Victor (hoc namq́ue militi Chriſtiano nomen erat) ſpreto Sebaſtiani mandato præcisè & conſtanter reſpondit ſe nullo modo dijs ſacrificaturum. ſi vellet corpus varijs ſupplicijs excarnificare, ſe paratum eſſe, nam probè certoq́ue ſciat animã in manu Dei eſſe quam nullo modo attingere poſſet. Dux hoc accepto reſponſo obſtupuit, & nùm certum deliberatumque ei eſſet mortem ita intrepidè oppetere quæſiuit. Ad quæ Victor: Hanc ego mortem eſſe nequaquam exiſtimo, quæ vitam cõciliat ſempiternam his qui breuia hæc tormenta ad extremum ſpiritum fortiter perferunt. Tum Dux digitorum Victoris compages confringi & à cute auelli iuſſit. At Victor

Victoris cõſtantia.

Crudeliter torquetur S. Victor.

qui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN